

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoP/72/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6213204361
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6213204361.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a sudcov JUDr. Márie Rišiaňovej a JUDr. Danice Kočíčkovej v právnej veci starostlivosti o maloletého K. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, dieťa rodičov S. F., rod. N., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX A. I.-D. XX, t. č. zdržiavajúcej sa na adrese prechodného pobytu, XXX XX A. I., I. K. XXX, . t. č. na materskej dovolenke, zast. advokátkou Mgr. Danou Žlnkovou, advokátska kancelária so sídlom Komenského 5, 990 01 Veľký Krtíš, a X.. S. F., rod. F., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX A. I.-D. XX, zamestnaného na dohodu o mimopracovnej činnosti v spoločnosti ERCAM, s. r. o., Športová 2, 080 01 Prešov, zast. advokátom JUDr. Vladimírom Zvarom, advokátska kancelária so sídlom SNP 1/ A, 990 01 Veľký Krtíš, za účasti Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vo Veľkom Krtíši ako kolízneho opatrovníka dieťaťa, v konaní začatom na návrh matky, o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, na základe odvolania otca maloletého proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 9P/67/2013-62 zo dňa 10. 07. 2013, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým uložil otcovi povinnosť prispievať na maloletého K. F., nar. XX. XX. XXXX, mesačným výživným 120,- Eur a to počnúc dňom 06. 05. 2013 so splatnosťou výživného vždy do 15. dňa v tom-ktorom mesiaci vopred k rukám matky dieťaťa p o t v r d z u j e .

Rozsudok okresného súdu, ktorým neupravil styk otca s maloletým K. F. m e n í tak, že otec dieťaťa je oprávnený stretávať sa s maloletým K. F. počas párných týždňov každú sobotu a nedeľu od 15.00 hod. do 18.00 hod. a počas nepárných týždňov každý štvrtok od 15.00 hod. do 18.00 hod..

Otec je povinný maloleté dieťa prevziať v stanovenom čase v bydlisku matky dieťaťa a na tom istom mieste jej dieťa vrátiť riadne a včas.

Matka je povinná maloleté dieťa na styk s otcom riadne pripraviť a otcovi ju odovzdať v mieste jej bydliska a v stanovených termínoch.

Vo zvyšku zostáva rozsudok okresného súdu n e d o t k n u t ý .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zveril maloleté dieťa do osobnej starostlivosti matky, ktorá je oprávnená dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok (výrok I.). Otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého výživným v sume 120,- Eur počnúc dňom 06. 05. 2013 so splatnosťou výživného vždy do 15. dňa v tom-ktorom mesiaci vopred k rukám matky (výrok II.). Zameškané výživné za čas od 06.

05. 2013 do 10. 07. 2013 neurčil (výrok III.). Úpravu styku rodičov s maloletým neupravil z dôvodu, že podľa názoru okresného súdu o to rodičia nežiadali (výrok IV.).

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej 15 dňovej lehote (§ 204 ods. 1 veta prvá O. s. p.) odvolanie otec maloletého dieťaťa. Odvolanie smeroval proti výrokom II. a IV. odvolaním napadnutého rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 9P/67/2013-62 zo dňa 10. 07. 2013.

Odvolanie voči výroku II., ktorým okresný súd uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletého výživným v sume 120,- Eur počnúc dňom 06. 05. 2013 so splatnosťou výživného vždy do 15. dňa v tom-ktorom mesiaci vopred k rukám matky odôvodnil tvrdením, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Otec maloletého vytykal súdu prvého stupňa, že si nesprávne vyložil niektoré jeho vyjadrenia, resp. v zápisnici o pojednávaní nie sú zaznamenané tak ako v priebehu pojednávania dňa 19. 06. 2013 uviedol. Uviedol, že neodmietol pracovnú pozíciu v družstve na Kriváni. Upresnil, že matka maloletého videla v novinách pracovnú ponuku (inzerát), na ktorú bola možnosť reagovať pre kohokoľvek. Podľa názoru otca maloletého sa nezakladá na pravde konštatovanie okresného súdu, že išlo o nezáujem nájsť si vhodnejšie zamestnanie. Ďalej uviedol, že nevlastní žiaden hnutelný ani nehnuteľný majetok a, že bez finančnej podpory svojich rodičov by v súčasnosti nedokázal vyžiť. Otec maloletého si plánuje nájsť jeho vzdelaniu zodpovedajúcu prácu avšak v dôsledku zlej situácie na trhu práce sa mu to napriek jeho snahám doposiaľ nepodarilo. Uviedol, že nie je v jeho finančných schopnostiach prispievať na výživu maloletého v sume 120 Eur, je schopný prispievať sumou 80 Eur mesačne a aj to len opäť s podporou jeho rodičov.

Odvolanie voči výroku IV. ktorým okresný súd úpravu styku rodičov s maloletým neupravil z dôvodu, že o to rodičia nežiadali, otec maloletého odôvodnil tým, že už vo svojom vyjadrení k návrhu matky maloletého dieťaťa, ktorý podával prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 12. 06. 2013 sa domáhal, aby mu bol súdom upravený styk s maloletým dieťaťom. Otec žiadal upraviť styk s maloletým tak, že bude oprávnený stretávať sa s maloletým dieťaťom každý víkend v piatok, sobotu a v nedeľu v rozmedzí minimálne 4 súvislých hodín, ideálne od 14.00 hod. do 18.00 hod.. Úpravu styku s maloletým navrhol z dôvodu, že matka maloletého mu nebránila v styku s dieťaťom len v tých prípadoch, keď ona uznala za vhodné, že sa s dieťaťom môže stretnúť. Na základe vyššie uvedeného navrhuje otec maloletého, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa v odvolaním napadnutých častiach a aby vec vrátil súdu prvého stupňa, aby tento vec opätovne prejednal, alternatívne navrhol, aby odvolací súd zmenil odvolaním napadnuté výroky rozsudku okresného súdu.

K odvolaniu otca maloletého dieťaťa bolo súdu doručené Vyjadrenie k odvolaniu, ktoré matka maloletého doručila Okresnému súdu Veľký Krtíš dňa 15. 08. 2013 prostredníctvom svojej právnej zástupkyne. Vo vyjadrení uviedla, že nesúhlasí so znížením sumy výživného zo 120,- Eur na 80,- Eur. Opakovane tvrdí, že sumu 130,- Eur jej otec maloletého posielal počas celej doby ich oddeleného života na základe ich dohody. Ďalej matka maloletého tvrdí, že otec dieťaťa mal niekoľko ponúk na zamestnanie sa, avšak podľa jej názoru si skutočne prácu nehľadal. Čo sa týka stretávania sa maloletého s otcom, matka dieťaťa sa vyjadrila v tom zmysle, že nebránila otcovi stretávať sa s jeho synom, boli však situácie (napr. keď maloletý spal), kedy sa to nedalo s prihliadnutím na vek maloletého. Matka poznamenáva, že hoci sa dohodli na tom, že si otec dieťa prevezme každý piatok, otec maloletého neprejavil záujem o stretnutie sa s jeho synom a po počas posledných troch týždňov po dieťa neprišiel. Na základe vyššie uvedeného navrhla matka maloletého, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš potvrdil a odvolanie otca maloletého zamietol.

V dôsledku podaného odvolania krajský súd vec prejednal v medziach daných ustanovením § 212 ods. 2 písm. a/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“), postupom podľa ustanovenia § 214 ods. 2 OSP bez nariadenia pojednávania a rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd uložil otcovi maloletého dieťaťa povinnosť prispievať na výživu maloletého dieťaťa výživným v sume 120 Eur mesačne podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil a vo výroku o úprave styku rodičov s maloletým dieťaťom podľa § 220 OSP zmenil z týchto dôvodov:

Okresný súd v odôvodnení odvolaní napadnutého rozsudku, pokiaľ rozhodoval o výživnom na maloleté dieťa konštatoval, že pri určení výživného na maloleté dieťa vychádzal zo zárobkových možností a schopností otca, na strane jednej a z odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa na strane druhej. Okresný súd uviedol, že aj keď otec dieťaťa má v tejto dobe maximálny mesačný príjem 80 Eur, na jeho ľarchu vyhodnotil nezaujím nájsť si vhodnejšie zamestnanie zodpovedajúce dosiahnutej kvalifikácii. Toto súd vyhodnotil, ako vzdanie sa bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania. Okresný súd tiež vyslovil názor, že pochybuje o vierohodnosti výpovede otca dieťaťa. Tieto pochybnosti vyvolalo tvrdenie, že otec maloletého mesačne vynakladá 60 Eur na pohonné hmoty, čo je v nepomere k jeho dosahovaným mesačným príjmom (maximálne 80 Eur z pracovnej činnosti na dohodu). Za týchto okolností mal súd za to, že výživné v sume 120 Eur mesačne je primerané potrebám maloletého dieťaťa, tiež s prihliadnutím na to, že otec maloletého prispieval na výživu svojho syna v mesiacoch máj a jún sumou 130 Eur. Pokiaľ matka žiadala určiť vyššie výživné, súd v tejto časti návrh zamietol. Styk otca s maloletým dieťaťom okresný súd neupravil z dôvodu, že podľa jeho názoru otec o úpravu nežiadal.

Odvolací súd sa najskôr vysporiadal s odvolaním voči výroku II., ktorým okresný súd uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletého výživným v sume 120,- Eur počnúc dňom 06. 05. 2013 so splatnosťou výživného vždy do 15. dňa v tom-ktorom mesiaci vopred k rukám matky.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, „plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť“.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, „obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov“.

Podľa § 62 ods. 4 prvá veta Zákona o rodine, „pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará“.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, „výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť“.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, „pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.“

Preskúmaním odvolaní napadnutého rozsudku okresného súdu a konania, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, dospel odvolací súd k záveru, že okresný súd venoval náležitú pozornosť zisteniu všetkých rozhodných skutočností, dostatočne zistil skutkový stav a mal dostatočné podklady pre rozhodnutie vo veci o určení výživného na maloleté dieťa. Odvolací súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by spochybňovali správnosť rozsudku súdu prvého stupňa v časti o určení výživného na maloleté dieťa a preto sa v celom rozsahu stotožnil s jeho odôvodnením (§ 219 ods. 2 OSP). Tvrdenia otca uvedené v podanom odvolaní nepovažoval odvolací súd za dôvody, vyžadujúce si zmenu rozsudku okresného súdu vo výroku o určení výživného na maloleté dieťa. Okresný súd sa pri rozhodovaní o výživnom na maloleté dieťa vysporiadal aj s deklarovaným príjmom otca maloletého.

K odvolacej námietke otca dieťaťa, že sa nezakladá na pravde konštatovanie okresného súdu o tom, že nemal záujem nájsť si vhodnejšie zamestnanie odvolací súd poznamenáva: aj keď otcovi maloletého nebola osobne ponúknutá pracovná pozícia v družstve na Kriváni, nemôže spochybniť skutočnosť, že sa o uvedenú pracovnú pozíciu neuchádzal aj keď zodpovedala jeho dosiahnutej kvalifikácii. Navyše sám otec dieťaťa v odvolaní uviedol, že si plánuje nájsť jeho vzdelaniu zodpovedajúcu prácu.

Toto konštatovanie vykazuje značnú dávku nezrovnalostí s hore uvedenou skutočnosťou o nezáujme uchádzať sa o pracovnú pozíciu v družstve na Kriváni. Na nezrovnalosti v obsahu jeho procesných vyjadrení upozornil aj okresný súd a to vo vzťahu k jeho deklarovanej príjmu a deklarovanej výdavkom. Odvolací súd dodáva, že za mesiac máj otec maloletého vykázal zárobok v sume 20,79 Eur (potvrdenie o mzde z č.l. 48 spisu) čo nekorešponduje s jeho deklarovanými výdavkami na pohonné hmoty vo výške 60 Eur. Podľa názoru odvolacieho súdu možno posúdiť výdavok otca na pohonné hmoty vo výške 60 Eur mesačne, so zreteľom na ust. § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výdavok povinného rodiča, ktorý nie je nevyhnutné vynaložiť. S ohľadom na uvedené, je podľa názoru odvolacieho súdu v možnostiach a schopnostiach otca prispievať na výživu maloletého dieťaťa výživným v sume 120 Eur mesačne. Takto určené výživné zodpovedá odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa a prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará (§ 62 ods. 4 Zákona o rodine).

Podľa § 220 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods.1).

Ďalej sa odvolací súd vysporiadal s odvolaním voči výroku IV. ktorým okresný súd úpravu styku rodičov s maloletým neupravil z dôvodu, že o to rodičia nežiadali.

Podľa § 24 ods. 4 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, (ďalej len „Zákon o rodine“) súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Okresný súd konštatoval, že neupravil styk otca s maloletým z dôvodu, že o to rodičia nežiadali. Odvolací súd, po preskúmaní všetkých listinných dôkazov najmä so zreteľom na vyjadrenie otca dieťaťa zo dňa 12. 06. 2013 v ktorom výslovne žiadal, aby bol oprávnený stretávať sa s maloletým dieťaťom minimálne dva dni do týždňa a minimálne v rozmedzí 4 súvislých hodín, vyhodnotil odvolacie námietky otca dieťaťa voči výroku okresného súdu o neupravení styku s maloletým ako dôvodné. Z tohto dôvodu bol odvolací súd povinný rozsudok okresného súdu vo výroku o úprave styku s maloletým zmeniť. Navrhovaná úprava styku otca s maloletým prezentovaná v odvolaní (každý víkend v piatok, sobotu a v nedeľu v rozmedzí minimálne 4 súvislých hodín, ideálne od 14.00 hod. do 18.00 hod.) je neprimeraná vzhľadom na útlý vek maloletého. Odvolací súd na základe uvedených skutočností a vzhľadom na zachovanie vzťahu maloletého dieťaťa k obidvom rodičom, upravil styk otca s maloletým dieťaťom tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.